SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 18. oktobra 2011 *

V zadevi T-53/10,

Peter Reisenthel, stanujoč v Gilchingu (Nemčija), ki ga zastopa E. A. Busse, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga je sprva zastopal S. Schäffner, nato R. Manea in G. Schneider, zastopniki,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT je

Dynamic Promotion Co. Ltd s sedežem v Bangkoku (Tajska),

* Jezik postopka: nemščina.

zaradi tožbe zoper odločbo tretjega odbora za pritožbe UUNT z dne 6. novembra 2009, kakor je bila popravljena z odločbo z dne 10. decembra 2009 (zadeva R 621/2009-3), in odločbo tretjega odbora za pritožbe UUNT z dne 22. marca 2010 (zadeva R 621/2009-3) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med Petrom Reisenthelom in družbo Dynamic Promotion Co. Ltd,

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi I. Pelikánová (poročevalka), predsednica, K. Jürimäe, sodnica, in M. van der Woude, sodnik,

sodna tajnica: C. Heeren, administratorka,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 5. februarja 2010,

na podlagi odgovora na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 31. maja 2010,

na podlagi replike, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 16. julija 2010,

na podlagi predloga tožeče stranke za izvedbo pripravljalnih ukrepov z dne 30. avgusta 2010,

na podlagi spremembe sestave senatov Splošnega sodišča,

ob upoštevanju stališč, ki jih je UUNT vložil v sodno tajništvo Splošnega sodišča 30. septembra 2010,

ob upoštevanju pisnega vprašanja Splošnega sodišča strankam,

na podlagi obravnave z dne 6. aprila 2011

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), družba Dynamic Promotion Co. Ltd, je imetnica registriranega modela Skupnosti št. 217955-0001 (v nadaljevanju: izpodbijani model).

2 Tožeča stranka, Peter Reisenthel, je 22. aprila 2008 prek svojega zastopnika pri UUNT na podlagi člena 25(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti (UL 2002, L 3, str. 1) vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti izpodbijanega modela.

3 Oddelek za ničnost UUNT je z odločbo z dne 20. maja 2009 (v nadaljevanju: odločba oddelka za ničnost) zavrnil zahtevo za ugotovitev ničnosti izpodbijanega modela. Odločba oddelka za ničnost je dolga šest strani. UUNT jo je istega dne, ko jo je sprejel, poslal zastopniku tožeče stranke po faksu in po pošti skupaj z enostranskim spremnim dopisom. Odločba je bila tožeči stranki vročena po pošti 25. maja 2009.

4 Tožeča stranka se je 3. junija 2009 zoper odločbo oddelka za ničnost pritožila. Njen zastopnik je UUNT poslal vlogo s pritožbenimi razlogi najprej 21. septembra 2009 po pošti, nato pa še 23. septembra 2009 po faksu. UUNT je 23. septembra 2009 prejel vlogo po faksu, nato pa še 24. septembra 2009 po pošti.

5 Tajništvo odborov za pritožbe UUNT je 13. oktobra 2009 tožečo stranko obvestilo, da se je rok za vložitev vloge s pritožbenimi razlogi iz člena 57 Uredbe št. 6/2002 iztekel 21. septembra 2009. Zato bi lahko bila po mnenju UUNT pritožba tožeče stranke nedopustna, saj je zadevno vlogo prejel 23. septembra 2009, kar je po izteku roka. V zvezi s tem je bil za predložitev stališč tožeče stranke določen rok 13. november 2009.

6 Tožeča stranka je v stališčih z dne 14. oktobra 2009 trdila, da ji je bila odločba oddelka za ničnost vročena le po pošti 25. maja 2009, kar naj bi bilo dokazano z žigom, s katerim je bil označen datum prispetja, na dokumentu, vročenem v pisarni zastopnika tožeče stranke. Tako naj bi bila vloga s pritožbenimi razlogi vložena pravočasno.

7 Tretji odbor za pritožbe je z odločbo z dne 6. novembra 2009 (v nadaljevanju: odločba z dne 6. novembra 2009) zavrgel pritožbo kot nedopustno. Ob sklicevanju na potrdilo o faksu, poslanem po telefaksu oddelka za ničnost, ki je vloženo v upravni spis, je ta odbor menil, da je bila odločba oddelka za ničnost zastopniku tožeče stranke vročena

po faksu 20. maja 2009. Na podlagi tega je ugotovil, da se je rok za vložitev vloge s pritožbenimi razlogi iztekel 21. septembra 2009 in da zato vloga, prejeta 23. septembra 2009, ni bila pravočasna. V tem okviru je odbor za pritožbe še menil, da žig, s katerim je bil označen datum prispetja, nima dokazne vrednosti v zvezi z vprašanjem datuma vročitve odločbe oddelka za ničnost.

8 Tožeča stranka je 12. novembra 2009 UUNT predložila nova stališča skupaj s poročilom o faksih, prejetih po telefaksu njegovega zastopnika od 18. do 25. maja 2009. Po mnenju tožeče stranke je poročilo dokazovalo, da odločba oddelka za ničnost njegovemu zastopniku ni bila vročena po faksu 20. maja 2009.

9 Tretji odbor za pritožbe je z odločbo z dne 10. decembra 2009 (v nadaljevanju: odločba z dne 10. decembra 2009) popravil odločbo z dne 6. novembra 2009 v smislu člena 39 Uredbe Komisije (ES) št. 2245/2002 z dne 21. oktobra 2002 o izvajanju Uredbe št. 6/2002 (UL L 341, str. 28). Po mnenju odbora za pritožbe je bilo treba upoštevati stališča tožeče stranke z dne 12. novembra 2009, ki jih je predložila pred iztekom roka, ki ji ga je določil UUNT. Vendar je odbor za pritožbe menil, da na podlagi poročila o prejetih faksih, ki ga je predložila tožeča stranka, ni mogoče ovreči elementov, ki jih je navedel UUNT glede vročitve odločbe oddelka za ničnost po faksu 20. maja 2009. Natančneje, iz navedenega poročila o prejetih faksih naj bi bilo razvidno, da je zastopnik tožeče stranke 20. maja 2009 ob 12.35 prejel sedemstranski faks. Po mnenju odbora za pritožbe naj bi ta dokument ustrezal odločbi oddelka za ničnost, ki je bila poslana s spremnim dopisom. Zato se je odbor za pritožbe odločil, da ne bo spremenil izreka odločbe z dne 6. novembra 2009.

10 Tožeča stranka je 23. decembra 2009 zahtevala, naj se odločba z dne 6. novembra 2009 ponovno popravi, in sicer naj se prizna, da je bila vloga s pritožbenimi razlogi predložena pravočasno. V zvezi s tem je tožeča stranka predložila nove elemente

o poteku dela in obdelavi faksov v pisarni njenega zastopnika ter o sistematični navedbi številke pošiljatelja na faksih UUNT. Podredno je tožeča stranka na podlagi člena 67 Uredbe št. 6/2002 zahtevala vrnitev v prejšnje stanje.

11 Tretji odbor za pritožbe je z odločbo z dne 22. marca 2010 (v nadaljevanju: odločba z dne 22. marca 2010) zavrnil zahtevi tožeče stranke z dne 23. decembra 2009. V zvezi z zahtevo za popravek je menil, da pogoji iz člena 39 Uredbe št. 2245/2002 niso izpolnjeni.

Predlogi strank

12 Tožeča stranka v tožbi Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– primarno, razveljavi odločbo z dne 6. novembra 2009, kakor je bila popravljena z odločbo z dne 10. decembra 2009;

– podredno, ji odobri vrnitev v prejšnje stanje;

– UUNT naloži plačilo stroškov.

13 Tožeča stranka je z dopisom z dne 7. aprila 2010 na podlagi sprejetja odločbe z dne 22. marca 2010 prilagodila svoje predloge, tako da poleg tega Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– razveljavi odločbo z dne 22. marca 2010;

– ugotovi, da je bila vloga s pritožbenimi razlogi pri odboru za pritožbe vložena pravočasno.

14 Tožeča stranka je v repliki umaknila predloga, naj se ji odobri vrnitev v prejšnje stanje in naj se ugotovi, da je bila vloga s pritožbenimi razlogi pri odboru za pritožbe vložena pravočasno. Tako na koncu predlaga Splošnemu sodišču, naj razveljavi odločbo z dne 6. novembra 2009, kakor je bila popravljena z odločbo z dne 10. decembra 2009, in odločbo z dne 22. marca 2010 ter UUNT naloži plačilo stroškov.

15 UUNT Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

16 Tožeča stranka navaja dva tožbena razloga, in sicer kršitev pravice do izjave in napako pri presoji. Splošnemu sodišču prav tako predlaga sprejetje pripravljalnega ukrepa.

17 UUNT izpodbija utemeljenost tožbenih razlogov tožeče stranke. Poleg tega trdi, da je predlog za razveljavitev odločbe z dne 22. marca 2010 nedopusten in da Splošno sodišče ne more upoštevati nekaterih prilog k tožbi.

18 Splošno sodišče meni, da je treba poleg tožbenih razlogov in trditev strank po uradni dolžnosti preučiti pristojnost UUNT za sprejetje odločb z dne 10. decembra 2009 in 22. marca 2010.

Dopustnost predloga za razveljavitev odločbe z dne 22. marca 2010

19 UUNT trdi, da je predlog za razveljavitev odločbe z dne 22. marca 2010 nedopusten, ker spreminja predmet spora pred odborom za pritožbe. Predmet navedene odločbe naj bi bili namreč zahtevi tožeči stranke, ki ju je vložila po sprejetju odločb z dne 6. novembra 2009 in 10. decembra 2009.

20 Tožeča stranka meni, da s predlogom za razveljavitev odločbe z dne 22. marca 2010 ni spremenila predmeta spora, ampak ga je razširila. Taka razširitev naj bi bila v skladu s sodno prakso zaradi ekonomičnosti postopka dopustna.

21 V uvodu je treba spomniti, da v skladu s členom 135(4) Poslovnika Splošnega sodišča s pisnimi vlogami strank ni mogoče spremeniti predmeta postopka pred odborom za pritožbe.

22 V obravnavani zadevi je bila odločba z dne 22. marca 2010 sprejeta kot odgovor na dopis tožeče stranke z dne 23. decembra 2009, v katerem je ta zahtevala ponoven popravek odločbe z dne 6. novembra 2009 in, podredno, vrnitev v prejšnje stanje.

23 Ti zahtevi sta bili v odločbi z dne 22. marca 2010 obravnavani ločeno, nato pa sta bili obe zavrnjeni.

24 Iz odločbe z dne 22. marca 2010 je razvidno, da se je zahteva za popravek, ki jo je vložila tožeča stranka z dopisom z dne 23. decembra 2009, nanašala na vprašanje, ali je bila odločba oddelka za ničnost tožeči stranki vročena s faksom 20. maja 2009. Torej je njen predmet enak kot pri odločbah z dne 6. novembra 2009 in 10. decembra 2009. Zato je v delu, v katerem se odločba z dne 22. marca 2010 nanaša na zahtevo za popravek, nadaljevanje predhodnih odločb odbora za pritožbe, tako da ne spreminja predmeta spora pred tem odborom.

25 Tožeča stranka pa je, nasprotno, pred UUNT prvič zahtevala vrnitev v prejšnje stanje v dopisu z dne 23. decembra 2009. To vprašanje torej ni bilo predmet niti odločbe z dne 6. novembra 2009 niti odločbe z dne 10. decembra 2009. Zato predlog za razveljavitev odločbe z dne 22. marca 2010 v delu, v katerem se nanaša na vrnitev v prejšnje stanje, spreminja predmet spora pred odborom za pritožbe v smislu člena 135(4) Poslovnika.

26 V teh okoliščinah je treba predlog za razveljavitev odločbe z dne 22. marca 2010 v delu, v katerem se navedena odločba nanaša na zahtevo za popravek, razglasiti za dopusten in v delu, v katerem se navedena odločba nanaša na vrnitev v prejšnje stanje, razglasiti za nedopusten.

Pristojnost UUNT za sprejetje odločb z dne 10. decembra 2009 in 22. marca 2010

27 Najprej je treba poudariti, da je preizkus pristojnosti avtorja akta vprašanje javnega reda in ga je treba kot tako obravnavati po uradni dolžnosti (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 27. februarja 1992 v združenih zadevah BASF in drugi proti Komisiji, T-79/89, od T-84/89 do T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 in T-104/89, Recueil, str. II-315, točka 31).

28 V obravnavanem primeru Splošno sodišče meni, da je treba preizkusiti pristojnost odbora za pritožbe UUNT za sprejetje odločb z dne 10. decembra 2009 in 22. marca 2010 na podlagi člena 39 Uredbe št. 2245/2002.

29 Člen 39 Uredbe št. 2245/2002 določa:

„V odločbah [UUNT] se lahko popravijo samo jezikovne napake, napake pri prepisovanju in očitne pomote. Po uradni dolžnosti ali na zahtevo zainteresirane stranke jih popravi oddelek, ki je odločbo sprejel."

30 V obravnavanem primeru se niti spremembe iz odločbe z dne 10. decembra 2009 niti tiste, ki jih je zahtevala tožeča stranka 23. decembra 2009, ne nanašajo na jezikovne napake ali napake pri prepisovanju, česar pa stranki niti ne izpodbijata.

31 Tožeča stranka v odgovoru na pisno vprašanje, ki ga je postavilo Splošno sodišče v okviru ukrepov procesnega vodstva, trdi, da se zadevne spremembe prav tako ne nanašajo na popravek očitnih pomot. Zato meni, da je treba odločbi z dne 10. decembra 2009 in 22. marca 2010 zaradi nepristojnosti UUNT razveljaviti.

32 V zvezi z odločbo z dne 10. decembra 2009 UUNT meni, da je bilo neupoštevanje stališč tožeče stranke, ki jih je predložila v predpisanem roku, očitna pomota v smislu člena 39 Uredbe št. 2245/2002. Podredno trdi, da bi navedena odločba odbora za pritožbe lahko temeljila na drugi pravni podlagi, in sicer na splošnem pravnem načelu, ki dovoljuje preklic nezakonitega upravnega akta.

33 V zvezi z odločbo z dne 22. marca 2010 UUNT meni, da je bil odbor za pritožbe pristojen za odločanje o zahtevi tožeče stranke za popravek z dne 23. decembra 2009 na podlagi člena 39 Uredbe št. 2245/2002.

34 Glede na trditve strank je treba preveriti, ali so se spremembe iz odločbe z dne 10. decembra 2009 in tiste, ki jih je zahtevala tožeča stranka 23. decembra 2009, nanašale na popravek očitnih pomot v smislu člena 39 Uredbe št. 2245/2002.

35 V zvezi s tem je treba navesti, da je v skladu s sodno prakso glede na pomembnost zavezujoče narave izreka končne odločbe, ki jo je sprejel pristojni organ, in ob upoštevanju načela pravne varnosti treba pravilo, ki v izjemnih primerih dovoljuje naknadne popravke take odločbe, razlagati strogo. Zato je pojem „očitna pomota“ omejen na formalne napake, katerih nepravilnost je jasno razvidna iz besedila odločbe in ki ne vplivajo na njen obseg ali vsebino, kot sta določeni z izrekom in obrazložitvijo. Pojem „očitna pomota“ pa se ne more nanašati na napako, ki lahko vpliva na pravilnost vsebine izpodbijane odločbe (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2006 v zadevi Gagliardi proti UUNT – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANŪ MANU MANU), T-392/04, neobjavljena v ZOdl., točka 55).

Odločba z dne 10. decembra 2009

36 Ugotoviti je treba, da je odbor za pritožbe s sprejetjem odločbe z dne 10. decembra 2009 uporabil možnost popravka, da bi odpravil kršitev pravice tožeče stranke do obrambe iz člena 62 Uredbe št. 6/2002, do katere je prišlo, ker je bila odločba z dne 6. novembra 2009 sprejeta pred iztekom roka, določenega tožeči stranki za predložitev stališč.

37 Taka kršitev pravice do obrambe pa ni očitna pomota v smislu člena 39 Uredbe št. 2245/2002, kot je bila razložena v točki 35 zgoraj. Taka kršitev je namreč kršitev postopka, v katerem je bila sprejeta odločba z dne 6. novembra 2009, in lahko zato vpliva na pravilnost vsebine te odločbe. Prav tako je upoštevanje stališč, ki jih je predložila tožeča stranka v predpisanem roku, vplivalo na obrazložitev odločbe z dne 6. novembra 2009 in s tem na njeno vsebino.

38 Zato člen 39 Uredbe št. 2245/2002 ni bil primerna pravna podlaga, ki bi UUNT omogočila odpravo kršitve pravice tožeče stranke do obrambe, do katere je prišlo v postopku sprejemanja odločbe z dne 6. novembra 2009. Zato odbor za pritožbe ni bil pristojen za sprejetje odločbe z dne 10. decembra 2009 na podlagi te določbe.

39 Brez poseganja v ugotovitev iz prejšnje točke je treba navesti, da je odbor za pritožbe, kot trdi UUNT, odločbo z dne 10. decembra 2009 lahko načeloma sprejel na drugi pravni podlagi.

40 V sodni praksi je bilo namreč določeno splošno pravno načelo, v skladu s katerim je dovoljen retroaktivni preklic nezakonitega upravnega akta, s katerim so bile ustvarjene subjektivne pravice, če institucija, ki je akt sprejela, upošteva pogoje v zvezi s spoštovanjem razumnega roka in legitimnih pričakovanj upravičenca iz akta, ki se je lahko zanesel na njegovo zakonitost (sodbi Sodišča z dne 12. julija 1957 v združenih zadevah Algera in drugi proti Assemblée commune, 7/56 in od 3/57 do 7/57, Recueil, str. 81, 116, in z dne 3. marca 1982 v zadevi Alpha Steel proti Komisiji, 14/81, Recueil, str. 749, točka 10, ter sodba Splošnega sodišča z dne 12. septembra 2007 v zadevi González y Díez proti Komisiji, T-25/04, ZOdl., str. II-3121, točka 97).

41 Vendar ne glede na obstoj druge pravne podlage napaka pri izbiri pravne podlage povzroči razglasitev ničnosti zadevnega akta, kadar lahko ta napaka vpliva na njegovo vsebino, med drugim s povzročitvijo nepravilnosti v postopku, uporabljenem za njegovo sprejetje (glej v tem smislu sodbi Sodišča z dne 10. decembra 2002 v zadevi British American Tobacco (Investments) in Imperial Tobacco, C-491/01, Recueil, str. I-11453, točka 98, in z dne 11. septembra 2003 v zadevi Komisija proti Svetu, C-211/01, Recueil, str. I-8913, točka 52).

42 V obravnavanem primeru sodna praksa, navedena v točki 40 zgoraj, ne določa posebnega postopka za preklic nezakonitega akta.

43 V zvezi z upoštevanjem pogojev, določenih v navedeni sodni praksi, je treba navesti, na eni strani, da je bila odločba z dne 10. decembra 2009 sprejeta en mesec in štiri dni po odločbi z dne 6. novembra 2009, kar je v razumnem roku.

44 Na drugi strani, odločba z dne 6. novembra 2009 je bila ugodna za drugo stranko pred odborom za pritožbe, saj je bila z njo zavržena pritožba tožeče stranke zoper odločbo oddelka za ničnost. Ker z odločbo z dne 10. decembra 2009 ni bil spremenjen izrek odločbe z dne 6. novembra 2009, ni bilo poseženo v legitimna pričakovanja druge stranke pred odborom za pritožbe.

45 Tako ni elementov, na podlagi katerih bi bilo mogoče sklepati, da je lahko napačna izbira pravne podlage vplivala na vsebino odločbe z dne 10. decembra 2009. V teh okoliščinah bi bila razveljavitev navedene odločbe zaradi te napake brez polnega učinka, saj bi bila odločba, ki bi jo sprejel odbor za pritožbe po razveljavitvi, sprejeta pod enakimi pogoji in bi temeljila na istih elementih kot razveljavljena odločba.

46 Zato je treba ugotoviti, da napaka odbora za pritožbe pri izbiri pravne podlage, ki se uporabi, ne upravičuje razveljavitve odločbe z dne 10. decembra 2009.

Odločba z dne 22. marca 2010

47 Namen zahteve tožeče stranke za popravek z dne 23. decembra 2009 je bil, da se ugotovi, da je bila vloga s pritožbenimi razlogi predložena pravočasno. Taka zahteva pa se ne nanaša na popravek formalne napake zadevne odločbe, ampak na ponovno vsebinsko presojo te odločbe in na sprejetje nove odločbe z drugačno vsebino.

48 Ob upoštevanju navedenega v točki 35 zgoraj tako napaka, ki jo navaja tožeča stranka v zahtevi z dne 23. decembra 2009, ni očitna pomota v smislu člena 39 Uredbe št. 2245/2002, zaradi česar odbor za pritožbe ni bil pristojen za vsebinsko obravnavanje navedene zahteve na podlagi te določbe.

49 Poleg tega, ker je odbor za pritožbe z zavrnitvijo zahteve z dne 23. decembra 2009 implicitno menil, da njegova predhodna odločba o pritožbi ni bila nezakonita, prav tako ni bil pristojen za preklic navedene odločbe.

50 Zato odbor za pritožbe ni bil pristojen za sprejetje odločbe z dne 22. marca 2010 v delu, ki se nanaša na vsebinsko zavrnitev zahteve za popravek z dne 23. decembra 2009.

51 V teh okoliščinah je treba razveljaviti odločbo z dne 22. marca 2010 v delu, ki se nanaša na zahtevo tožeče stranke za popravek z dne 23. decembra 2009.

Prilogi k tožbi

52 UUNT meni, da ker sta mu bili prilogi K 8 in K 13 k tožbi predloženi šele po sprejetju odločb z dne 6. novembra 2009 in 10. decembra 2009, ju ni mogoče upoštevati.

53 Tožeča stranka ni izrecno odgovorila na trditev UUNT.

54 Ugotoviti je treba, da sta bila zadevna dokumenta, in sicer častni izjavi zastopnika tožeče stranke in njegovega zaposlenega, UUNT predložena kot prilogi k dopisu tožeče stranke z dne 23. decembra 2009, to je po izteku roka, ki ga je UUNT določil tožeči stranki za predložitev stališč o dopustnosti vloge s pritožbenimi razlogi. Zato ta dokumenta nista spadala v okvir dejanskega stanja zadeve, kot je obstajal ob sprejetju odločbe z dne 10. decembra 2009.

55 Poleg tega je odbor za pritožbe zadevna dokumenta preučil v odločbi z dne 22. marca 2010. Na eni strani je iz točk od 47 do 51 zgoraj razvidno, da ju odbor za pritožbe v zvezi z zahtevo tožeče stranke za popravek ne bi smel obravnavati, saj ni bil pristojen za vsebinsko presojo te zahteve. Na drugi strani pa odločba z dne 22. marca 2010 v delu, ki se nanaša na zahtevo za vrnitev v prejšnje stanje, ni del predmeta spora pred Splošnim sodiščem, kot je razvidno iz točk od 19 do 26 zgoraj. Zato vsebina prilog K 8 in K 13 v zvezi z navedenim predmetom nikakor ni upoštevna.

56 Tako Splošnemu sodišču prilog K 8 in K 13 k tožbi ni treba upoštevati, saj na eni strani niso spadale v okvir dejanskega stanja ob sprejetju odločbe z dne 10. decembra 2009 in na drugi strani niso del predmeta spora pred Splošnim sodiščem, kot je natančneje določen v točkah od 19 do 26 zgoraj.

Utemeljenost

57 Tožeča stranka navaja dva tožbena razloga, in sicer kršitev pravice do izjave in napako pri presoji. Ugotoviti pa je treba, da imata ta tožbena razloga v bistvenem isti predmet in se prepletata, saj se oba nanašata na napako, ki naj bi jo storil odbor za pritožbe z ugotovitvijo, da vloga s pritožbenimi razlogi ni bila vložena pravočasno in da je zato nedopustna. Zato ju je treba obravnavati skupaj.

58 Tožeča stranka v bistvu trdi, da ji je bila odločba oddelka za ničnost vročena po pošti 25. maja 2009, tako da naj bi bila vloga s pritožbenimi razlogi, ki jo je UUNT prejel 23. septembra 2009, vložena v štirimesečnem roku iz člena 57 Uredbe št. 6/2002.

59 Tožeča stranka v tem okviru nasprotuje temu, da je bila odločba oddelka za ničnost vročena njenemu zastopniku po faksu 20. maja 2009, in opozarja, da ima dokazno breme v zvezi s tem UUNT.

60 UUNT izpodbija utemeljenost trditev tožeče stranke.

61 V uvodu je treba spomniti, da je iz člena 47 Uredbe št. 2245/2002 razvidno, da lahko UUNT svoje odločbe vroči po faksu (glej po analogiji sodbo Splošnega sodišča z dne 19. aprila 2005 v združenih zadevah Success-Marketing proti UUNT – Chipita (PAN & CO), T-380/02 in T-128/03, ZOdl., str. II-1233, točke od 54 do 61).

62 V členu 51 Uredbe št. 2245/2002 je natančneje določeno, da podrobnosti takega pošiljanja določi predstojnik UUNT.

63 V zvezi s tem člen 2 Odločbe EX-03-04 predstojnika UUNT z dne 20. januarja 2003 določa:

„Na vsaki odločbi, sporočilu ali obvestilu, ki ga [UUNT] pošlje po faksu ali drugem sredstvu elektronskega sporočanja v okviru postopkov v zvezi z registriranimi modeli Skupnosti, je v glavi navedena pristojna enota, na koncu odločbe, sporočila ali obvestila pa polno ime odgovornega uradnika ali uradnikov. Te navedbe nadomeščajo žig ali podpis."

64 V obravnavanem primeru potrdilo o poslanem faksu UUNT, ki se nanaša na vročitev odločbe oddelka za ničnost po faksu, vsebuje te elemente:

– kopijo prve strani faksa, to je spremnega dopisa, naslovljenega na zastopnika tožeče stranke, z navedbo odgovorne enote (HAUPTABTEILUNG GESCHMACKSMUSTER – NICHTIGKEITSABTEILUNG) in odgovornega uradnika ter navedbo, da je priložena šeststranska odločba oddelka za ničnost z dne 20. maja 2009;

– datum in uro pošiljanja, in sicer 20. maj 2009 ob 12.22;

– številko faksa UUNT, in sicer „+34965139818“;

– številko faksa naslovnika, in sicer „00498982006111“;

– število poslanih strani, in sicer „7“;

– navedbo v zvezi z uspešnostjo pošiljanja, in sicer „OK“;

– datum in uro nastanka potrdila, in sicer 20. maj 2009 ob 12.27.

65 Tako je treba glede na potrdilo o poslanem faksu najprej ugotoviti, da je UUNT upošteval zahteve iz člena 2 Odločbe EX-03-04 v zvezi s formalnostmi vročitve po faksu.

66 Dalje, iz potrdila o poslanem faksu je prav tako razvidno, da je UUNT zastopniku tožeče stranke 20. maja 2009 ob 12.22 poslal sedemstranski faks, ki je vseboval enostranski spremni dopis, v katerem je bilo navedeno, da je priložena šeststranska odločba oddelka za ničnost.

67 Nazadnje, v skladu s potrdilom o poslanem faksu je telefaks zastopnika tožeče stranke pravilno prejel faks, ki ga je UUNT poslal ob 12.22.

68 Preučiti je treba štiri trditve, ki jih navaja tožeča stranka, da bi izpodbila to ugotovitev.

69 Prvič, tožeča stranka trdi, da je iz poročila o faksih, prejetih po telefaksu njenega zastopnika od 18. do 25. maja, ki ga je predložila, razvidno, da je bil 20. maja 2009 ob 12.35 od neznanega pošiljatelja prejet sedemstranski faks.

70 Ta okoliščina sama krepi dokazno vrednost potrdila o poslanem faksu, preučenega zgoraj, saj dokazuje, da je zastopnik tožeče stranke prejel faks z enakim številom strani, kot jih je imel faks, ki ga je poslal UUNT, in to le malo zatem.

71 Drugič, tožeča stranka pa trdi, da je med pošiljanjem faksa na UUNT in prejemom faksa pri zastopniku tožeče stranke preteklo preveč časa.

72 V zvezi s tem je treba priznati, da čeprav je iz potrdila o faksu, poslanem po telefaksu UUNT, razvidno, da se je pošiljanje začelo ob 12.22 in se je končalo najpozneje ob 12.27, je na poročilu o faksih, prejetih po telefaksu zastopnika tožeče stranke, kot ura prejema navedena 12.35.

73 Glede tega je treba navesti, kot je UUNT trdil na obravnavi, da je mogoče to osemminutno razliko razložiti z dejstvom, da ura na zadevnih telefaksih zaradi ročnih nastavitev ni nastavljena enako, zaradi česar ti napravi kažeta podatke, ki se v neki meri razlikujejo.

74 Zato ugotovljena razlika med pošiljanjem in prejemom ne pomeni, da faks, ki ga je prejel zastopnik tožeče stranke, ni isti kot faks, ki ga je poslal UUNT.

75 Tretjič, tožeča stranka opozarja, da na faksu, ki ga je njen zastopnik prejel ob 12.35, ni bila izpisana številka pošiljatelja.

76 Tudi ob predpostavki, kot trdi tožeča stranka, da je številka pošiljatelja na splošno izpisana na faksih, ki jih pošilja UUNT, ta okoliščina ne izključuje možnosti, da nek telefaks te številke ne bo izpisal, med drugim iz tehničnih razlogov. V zvezi z s tem je UUNT na obravnavi pojasnil, da telefaks, ki ga je uporabil za pošiljanje zadevnega faksa, ni bil del njegovega računalniškega sistema, tako da avtomatični prikaz številke pošiljatelja ni bil nastavljen.

77 Poleg tega iz Odločbe EX-03-04 ni razvidno, da bi UUNT moral navesti številko pošiljatelja na faksih, ki jih pošilja, tožeča stranka pa ne trdi, da bi taka obveznost obstajala na drugi podlagi.

78 V teh okoliščinah neizpis številke pošiljatelja na faksu, ki ga je prejel zastopnik tožeče stranke, ne omogoča ugotovitve, da to ni bil faks, ki ga je poslal UUNT.

79 Četrtič, tožeča stranka trdi, da ne more biti zavezana dokazati negativnega dejstva – namreč da ni prejela faksa, ki ga je poslal UUNT – da bi lahko izpodbila dokazno vrednost potrdila o poslanem faksu v zvezi z vročitvijo odločbe oddelka za ničnost po faksu.

80 Ugotoviti pa je treba, da bi bilo mogoče izpodbiti dokazno vrednost navedenega potrdila o poslanem faksu s predložitvijo pozitivnih dokazov. Tožeča stranka bi namreč lahko predložila faks, ki ga je dejansko prejela 20. maja 2009 ob 12.35, da bi dokazala, da ne gre za faks, ki ga je UUNT poslal istega dne ob 12.22.

81 Tožeča stranka trdi, da predložitve tega elementa od nje ni mogoče zahtevati. Na eni strani, ker številka faksa pošiljatelja ni bila prikazana, naj ne bi bilo mogoče ugotoviti, kako je bil zadevni faks obravnavan. Na drugi strani pa naj bi od njegovega prejema preteklo že precej časa.

82 Teh trditev ni mogoče sprejeti. Za obravnavanje faksov, ki jih prejme zastopnik tožeče stranke, je izključno odgovoren ta zastopnik. Ker je iz preučitve potrdila o poslanem faksu in poročila o prejetih faksih razvidno, da je UUNT poslal faks zastopniku tožeče stranke in da je ta malo zatem prejel faks z enakim številom strani od neznanega pošiljatelja, mora posledice nepredložitve faksa, ki ga je ta zastopnik dejansko prejel, nositi tožeča stranka.

83 To velja še toliko bolj, ker na podlagi člena 28(1)(c)(i) Uredbe št. 2245/2002 v povezavi s členom 1(1)(b) iste uredbe vlagatelj zahteve za ugotovitev ničnosti ali njegov zastopnik lahko navede številko faksa ali pa ne in tako določi, ali bo to sredstvo sporočanja uporabljeno ob pošiljanju sporočil med UUNT in njim. V teh okoliščinah mora namreč vlagatelj zahteve za ugotovitev ničnosti ali njegov zastopnik sprejeti potrebne ukrepe, da lahko, če je to potrebno, ugotovi vsebino dokumentov, dejansko prejetih po tem sredstvu sporočanja.

84 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da potrdilo o poslanem faksu v pravno zadostni meri dokazuje vročitev odločbe oddelka za ničnost zastopniku tožeče stranke po faksu 20. maja 2009. Zato odbor za pritožbe ni storil napake s tem, da je menil, da je bila vloga s pritožbenimi razlogi, ki jo je prejel 23. septembra 2009, predložena po roku iz člena 57 Uredbe št. 6/2002 in je zato ni bilo mogoče upoštevati.

85 V teh okoliščinah, nasprotno od trditev tožeče stranke, odbor za pritožbe ni bil zavezan upoštevati možnosti tehnične težave ob prejemu navedenega faksa ali pošiljanja tega faksa na napačno številko. Poleg tega tožeča stranka ni pojasnila, kakšna bi bila ta morebitna tehnična težava, niti ni nasprotovala temu, da je številka naslovnika, navedena na potrdilu o poslanem faksu, številka faksa njenega zastopnika.

86 Tožeča stranka se prav tako ne more upravičeno sklicevati na to, da je odbor za pritožbe kršil njeno pravico do izjave, ker ji ni omogočil, da predloži stališča. Na eni strani, ker ni pravočasno predložila vloge s pritožbenimi razlogi, je tožeča stranka sama opustila uresničevanje navedene pravice v zvezi z obrazložitvijo njene pritožbe. Na drugi strani, v zvezi z dopustnostjo vloge s pritožbenimi razlogi je treba navesti, da je tožeča stranka 14. oktobra in 12. novembra 2009 UUNT predložila stališča, ki jih je odbor za pritožbe preučil v odločbah z dne 6. novembra 2009 in 10. decembra 2009.

87 Nazadnje, tožeča stranka trdi, da odbor za pritožbe ni dovolj pretehtal obstoječih interesov, zlasti glede morebitne zahteve za vrnitev v prejšnje stanje, katere namen je bil rešiti težavo s spornim pošiljanjem faksa.

88 Vendar tožeča stranka ni pojasnila, katere interese bi bilo treba pretehtati skupaj z dejstvom, da vloga s pritožbenimi razlogi ni bila vložena pravočasno.

89 Poleg tega, odločba odbora za pritožbe o dopustnosti pritožbe tožeči stranki ni odvzela možnosti, da zahteva vrnitev v prejšnje stanje, kar je dejansko storila 23. decembra 2009. Kot pa je razvidno iz točk 25 in 26 zgoraj, obravnavanje te zahteve s strani odbora za pritožbe v odločbi z dne 22. marca 2010 ni del predmeta spora pred Splošnim sodiščem.

90 Ker so bile vse trditve tožeče stranke zavrnjene, je treba zavrniti oba tožbena razloga, ki ju je navedla.

Predlog za pripravljalne ukrepe

91 Tožeča stranka je Splošnemu sodišču predlagala, naj zasliši dve priči, da bi na eni strani dokazala, da je na faksih, ki jih pošilja UUNT, izpisana številka faksa pošiljatelja, in da bi na drugi strani pojasnila način dela v pisarni svojega zastopnika, zlasti glede obravnavanja prejetih faksov. Tožeča stranka trdi, da bi ji ta ukrep omogočil, da bi dokazala, da odločba oddelka za ničnost njenemu zastopniku ni bila vročena po faksu 20. maja 2009.

92 Glede na navedeno v točkah od 75 do 78 in od 81 do 83 zgoraj niti vprašanje, ali je na faksih, ki jih pošilja UUNT, izpisana številka faksa pošiljatelja, niti način organizacije dela v pisarni zastopnika tožeče stranke nista upoštevna za rešitev spora pred Splošnim sodiščem. Zato je treba predlog za pripravljalne ukrepe zavrniti kot brezpredmeten.

93 Glede na vse navedeno je treba odločbo z dne 22. marca 2010 razveljaviti v delu, ki se nanaša na zahtevo tožeče stranke za popravek z dne 23. decembra 2009, v preostalem pa tožbo zavrniti.

Stroški

94 V skladu s členom 87(3) Poslovnika lahko Splošno sodišče odloči, da se stroški delijo ali da vsaka stranka nosi svoje stroške, če vsaka stranka uspe samo deloma. V obravnavanem primeru je treba odločiti, da vsaka stranka nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat)

razsodilo:

1. **Odločba tretjega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 22. marca 2010 (zadeva R 621/2009-3) se razveljavi v delu, v katerem se nanaša na zahtevo Petra Reisenthela za popravek z dne 23. decembra 2009.**

2. V preostalem se tožba zavrne.

3. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 18. oktobra 2011.

Podpisi